

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

כינוס השלוחות

ביום חמישי השבוע נפתח הכינוס העולמי של 'השלוחות' - נשות השלוחים מכל קצווי תבל. הכינוס נערך במרכז חסידות חב"ד בברוקלין, ניו-יורק. הוא מתקיים סמוך לכ"ב בשבט, יום-השנה העשרים להסתלקות הרבנית הצדקת **חיה-מושקא שניאורסון**, רעייתו של הרבי מליובאוויטש. מאות שלוחות, מכל קצוות תבל, מגיעות לכינוס וידונו בבעיות המיוחדות שעמן מתמודדת שליחת חב"ד, מחינוך הילדים במקומות נידחים ועד פעילות ציבורית בקרב נשים ובנות.

עצרת תפילה בחברון

ביום חמישי השבוע, כ"ד בשבט, יחול יום ההילולא ה-120 של הרבנית מנוחה-רחל סלונים, בתו של אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש, הטמונה בחברון. עלייה המונית לקברה ועצרת תפילה תחל בע"ה בשעה 4:30 אחה"צ, ובשעה 7 בערב תהיה התוועדות מרכזית בבית רומנו. פרטים בטל' 456-400-1800.

הפקות חדשות

בעקבות הלחת הפרקים הקודמים, חברת **ניצוצות של קדושה** מגישה עוד הפקה חדשה לילדים בסדרת **רכבת המצוות**. אגב המסע עם 'נח הקטר' לומדים הילדים להכיר את עולם **הכנות לשבת**. טל' 700015-700-1.

חדש במוזיקה

חברת **גרינטק** מגישה את **עת רקוד**, מארז של ארבעה תקליטורים של ניגונים עתיקים מחצרות חסידיות רבות. הניגונים מנוגנים על-ידי תזמורת נגינה האמריקנית. הזמר מאיר בנאי מגיש את 'שמע קולי' - אלבום שכולו שירי קודש, בביצועו המיוחד. השיר "לך אלי תשוקתי" זוכה לפופולריות רבה גם בציבור הרחב.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:46	5:19	5:41	4:58
5:49	6:22	6:36	5:56
כניסת השבת			
צאת השבת			

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 972-3-9607588 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

למחוק את תרבות הרצח

יש כאן תרבות שמחנכת ילדים בצל תרבות ההרג והרצח. זו תרבות שנותנת תמיכה להתעללות במשפחות של שבויים וחללים, בניגוד מוחלט לכל התנהגות אנושית מקובלת

חיי רבבות משפחות, ביישובי הנגב המערבי, ומשגרים טילים אל בתיהן - העולם הנאור אינו נזעק; אבל כשאנחנו מנסים להפסיק ליום אחד את הזרמת הדלק לאותה רצועת טרור, מיד קמה זעקה בעולם כולו.

איננו יכולים לתלות זאת אך ורק בצביעותו של העולם. אכן, מדינות העולם אינן נוהגות בהגינות ובושר כלפי ישראל, והן דורשות ממנה אמות-מידה על-מוסריות, שאף אחת מאותן מדינות אינה מקיימת אותן. אבל המציאות העגומה הזאת היא גם תוצאה של מדיניות מגומגמת ומבולבלת מצד ישראל.

איך אנחנו יכולים לבוא בטענות כלפי העולם, בשעה שאנו-עצמנו הענקנו לגיטימציה למרצחים. אין הבדל מהותי בין אש"ף, חמאס, ג'יהאד וכל ארגוני הטרור האחרים. אם יש הבדלים, הם מתבטאים ברמה הטקטית ובשאלה מי מצליח לעטוף את כוונותיו הרצחניות בחליפה ובעניבה. גם כשאנשי הפתח שלטו ביהודה, שומרון וחבל עזה עסקו כלי-התקשורת שלהם ומערכות החינוך בהנחלת תרבות הרצח. את התוצאות ראינו ברחובות ערינו, בגלי הטרור שכמותם לא היו לנו בעבר.

להודות בטעויות

אנחנו משדרים מסר כפול. אי-אפשר להוקיע את תרבות הרצח הזאת ולהוציאה ממשפחת העמים, בעודנו מצהירים כי אנו מבקשים להעניק לנושאי תרבות זו מדינה. במקום לקדש מלחמה בחיות-האדם האלה, אנחנו מפמפמים את עצמנו ואת העולם בדברי הבל על 'מפת דרכים' ר'חזון הנשיא בוש'. מה הפלא שהעולם אינו מבין עם מי באמת יש לנו עסק.

מוטב להודות בטעויות הנוראות של הסכמי אוסלו וה'התנתקות', במקום להעמיק את ההתבוססות בביצה שלתוכה הכנסנו את עצמנו. אסור לתת למרצחים האלה מדינה ואף לא אוטונומיה. אסור להניח להם להוסיף לחנך ילדים לרצח ולאכזריות. הדיבר "לא תרצח" מחייב אותנו למחוק את תרבות הרצח ולהעבירה מן העולם.

ה שבת נעמוד בשעת קריאת התורה, ונקשיב לתיאור מעמד הר-סיני, שבו ניתנה לנו התורה. אחד מעשרת הדיברות הוא הדיבר "לא תרצח", והוא קובע בבהירות את האיסור המוחלט לרצוח ולגדוע חיים. איסור זה הוא גם אחד משבע מצוות בני-נוח, שהן אבן-היסוד לכל תרבות אנושית. ואכן, העולם בכללו מאוחד בהתייחסות לרצח כאל דבר מתועב ופסול בתכלית.

לעומת זה יש אוכלוסייה שבה התפתחה תרבות מזויעה של רצח. שם לא את החיים מקדשים, אלא את המוות. ילדים רכים גדלים בצל תרבות ההרג והרצח. מי שמפוצץ את עצמו בתוך אוכלוסיית נשים וילדים - הוא גיבור ו'שהיד'. מי שמשגר טילים על אוכלוסייה אזרחית שלוה, בשאיפה להרוג בני-אדם ללא כל הבחנה - הוא מושא להערצה.

אין אלה מעשי פשע של יחידים, אלא יש כאן תרבות שמקדשת את ההתנהגות האכזרית והחיינית. זו תרבות שנותנת תמיכה להתעללות במשפחות של שבויים וחללים, בניגוד מוחלט לכל התנהגות אנושית מקובלת. רק השבוע היינו עדים לנאום המפלצתי של מנהיג החזבאללה, שבו דיבר בסגנון מעורר קבס על איברים של חיילים שלטענתו מצויים בידי ארגונו. כך מדבר איש דת, מנהיג רוחני, שרבות מריעים לו.

לא רק צביעות

גם אם חיות-אדם אלה לא היו מאיימות על ביטחוננו הייתה חובתנו, כבני-אדם וכיהודים, לנהל מלחמת חורמה נגד תרבות הרצח הזאת. אנחנו היינו צריכים להיות הראשונים להוקעת התת-תרבות הזאת, ולהוצאת הדוגלים בה ממשפחת העמים. תרבות של רצח ושלילת זכויות אדם צריכה להיות מוחרמת, והעולם כולו צריך להתאחד נגדה ולהכריזה.

תחת זאת נוצר מצב אבסורדי לחלוטין, שאותם מרצחים מתועבים מופיעים בעולם כקרבות מסכנים, ואילו אנחנו מוצגים כאכזרים הפוגעים בזכויות אדם. כשהם ממררים יום-יום את

התכלית - להפוך חושך לאור

וקיים המצוות, הוסיפו לו אות אחת על שמו" שלמות במעשה.

השמועה שמעו

דבר זה נרמז גם בשאלת חז"ל: "מה שמועה שמע ובא?". אמנם התורה מספרת שיתרו שמע "את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל עמו, כי הוציא ה' את ישראל ממצרים", אבל חז"ל חותרים לנקודה הפנימית שבדברים, והם משיבים שיתרו שמע על "קריעת עַם־סוֹף ומלחמת עמלק".

קריעת ים־סוף מסמלת את המעשה - כפי שמשה נצטווה: "דבר אל בני־ישראל ויִסְעוּ". לעומת זה, מלחמת עמלק באה בשל חלישות בידיעה ובחכמה, שכן בני־ישראל תהו "היש ה' בקרבנו אם אֵין". יתרו "שמע" והבין שבשני התחומים הללו - המעשה וההבנה - דרושה יציאה מהמגבלות האישיות והתמסרות מוחלטת לקב"ה. לכן בא והתגייר, וסימל בכך את הפיכת החושך לאור, שזה עיקר מטרתו של מעמד הר־סיני.

(לקוטי שיחות כרך טז, עמ' 192)

עשייה והבנה. שר עניינו להנהיג ולתת הוראות כיצד להתנהג בפועל, שזה תחום העשייה. לעומת זה, "כוהן לעבודה זרה" הוא מי שידוע ומבין את עומקה של אותה עבודה־זרה, וכמאמר חז"ל על יתרו: "שהיה מכיר בכל עבודה־זרה שבעולם". זה תחום הידיעה וההבנה השכלית.

הגיע לשלמות

יתרו הגיע לשלמות בשני התחומים האלה. הוא היה שר ומנהיג, והגיע לשלמות בתחום העשייה. כמו־כן היה "כוהן לעבודה זרה" והשיג שלמות בידיעה ובחכמה בצד השלילי. וזה החידוש הגדול ב"ישמע יתרו" - שאדם כמו יתרו, שהגיע לתכלית השלמות בצד השלילי, התגייר והפך את שני התחומים הללו לקדושה.

הפיכת שני התחומים הללו לקדושה באה לידי ביטוי בשם יתרו. הוא נקרא 'יתר', על שם "שייתר פרשה אחת בתורה" (יתרו הוסיף פרשה בתורה, הפרשה המספרת על עצתו למשה להעמיד "שרי אלפים" וכו') - שזו שלמות בעניין החכמה. והוא נקרא 'יתרו', בתוספת ו, הרומזת לקיום המצוות (כדברי חז"ל: "כשנתגייר

שבוע אנו קוראים על האירוע החשוב ביותר בתולדות עם־ישראל - מעמד הר־סיני ומתן התורה, התגלות אלוּקִית שלא היה לה אח ורע. ובכל־זאת השבת אינה נקראת 'שבת מתן תורה', והפרשה אינה קרויה 'פרשת מתן תורה', אלא השבת נקראת 'שבת יתרו' והפרשה 'פרשת יתרו'. מתברר שדווקא בשם יתרו טמונים המהות והתכלית של מעמד הר־סיני.

להבהרת העניין עלינו להבין מדוע התורה מכנה את יתרו "כוהן מדיין". אחד הפירושים של "כוהן מדיין" הוא "כוהן לעבודה־זרה". לכאורה התואר הזה הוא אינו לשבח של יתרו. למה דווקא עכשיו, כשיתרו התגייר ובא אל משה, צריך להזכיר שהיה "כוהן לעבודה־זרה"?

עשייה והבנה

המילה 'כוהן' יש לה שני מובנים: א) כוהן מלשון שר. "כוהן מדיין" הוא אפוא שר חשוב במדיין. ב) כוהן במשמעות של איש פולחן, ו"כוהן מדיין" משמעותו "כוהן לעבודה־זרה".

שני הפירושים הללו מייצגים שני תחומים

מן המעיין אין עוד מלבדו | מאת הרב אליעזר ברוד

הלילה את שחרור הנפש ממצר הגוף, את החיות האלוּקִית עצמה, ללא כיסוי.

(ציאות הריב"ש)

אמרת השבוע

למצוא את הנקודה

פעם אחת, בשעה רבי יצחק־מאיר מגור שהה בחדרו של רבי מנחם־מענדל מקוצק, הרים הצדיק מקוצק את ידו, הצביע על ערימת הספרים שעל השולחן ועל מדפי הספרים שכיסו את הקירות עד התקרה, ואמר:

"רואה אתה את כל הספרים הרבים האלה? אפשר לחשוב שהם מגלים את האור הגנוז של העולם. ההפך הוא הנכון: הם מסתירים אותו. בתוך ים הספרים אינה נראית הנקודה, הם, הספרים, עמעמו את הנקודה".

והוסיף רבי מנחם־מענדל: "שנים אני עמל להעלות על פיסת נייר קטנה מה חובתו של האדם בעולמו, ולא עלה בידי, וכאן ערימה כזאת של ספרים..."

מתקיימים על-ידי המאמר האלוּקִי שבראם. אם היו מסתלקות מהם לרגע, חס־שולום, האותיות מעשרה מאמרות שבהם נבראו בששת ימי בראשית - היו כל הברואים חוזרים להיות אֵין ואפס ממש.

(תניא)

היה דג

הרבי הרש"ב מליובאוויטש דיבר פעם אחת בעת התוועדות, שכל דבר גשמי הוא אלוּקִית. תוך כדי דבריו הצביע על צלחת דגים שעמדה על השולחן ואמר: חושבים אתם שזה דג? אין זה דג, אלא דבר ה' שעומד בו ואומר לו: הִיא דג.

עלמא דשקרא

העולם הזה נקרא 'עלמא דשקרא'. הגשמיות היא שקר. היא מכסה על המציאות האמיתית, שהיא החיות הרוחנית שבכל דבר.

(לקוטי דיבורים)

שחרור הנפש

כאשר אדם חושב תמיד על החיות האלוּקִית שבכל דבר גשמי, הוא זוכה לראות בחלום

לשמוע ולראות

"אנוכי ה' אלוּקִיךָ" (שמות כב). מרגע שאמר הקב"ה "אנוכי ה' אלוּקִיךָ" עומד דיבור זה באוויר העולמות, ויש צורך ב'אוזן שומעת' כדי לשמוע ולהרגיש זאת. כאשר זוכים ל'עין רואה' - רואים את דבר ה' במוחש.

(הרבי מהר"ש מליובאוויטש)

בימים האחרונים

המגיד ממזריטש אמר לפני הסתלקותו: בשלושת הימים האחרונים לפני ההסתלקות רואים רק את דבר ה' שבכל דבר גשמי, שהוא מהותו של הגשמי.

לא ראה גשמיות

בימים שלפני הסתלקותו שכב אדמו"ר הזקן במיטתו ושאל את נכדו, ה'צמח צדק' שעמד לידו: הרואה אתה את קורת הנג? תמה הנכד על השאלה. אמר לו הרבי: האמן לי שאיני רואה את התקרה; אני רואה רק את דבר ה' המחיה ומהווה אותה.

קיום הברואים

כל הברואים שבכל העולמות, עליונים ותחתונים,

המומחה האלמוני

האולם היה מלא מפה אל פה. על הבימה יושבים כמרים ומלומדים נוצרים, ולעומתם אנשי דת מוסלמים. עוד רגע ויפתח הוויכוח הפומבי בין הנצרות לבין האסלאם. ולפתע, תדהמה אוחזת בנוכחים – אל הבימה עולה יהודי, בעל חזות של תלמיד-חכם, לוחש דבר על אוזנו של המנחה ומתיישב בשולחן המוסלמים...

הוויכוח החל. הצד הנוצרי השמיע את טיעונו, בנסותו להוכיח את צדקת דרכו. כעת הכול ממתנינים לתגובת הצד השני. והנה קם היהודי, ולאחר קבלת רשות מהיושבים לצידו, החל להרצות את דבריו.

בלשון חדה וברורה פרש לפני הקהל את משנתה המוטעית של הנצרות, והוכיח את התועבות הנעשות במדינות הקתוליות במסווה של דת. הדברים נשמעו קולחים ובהירים כל-כך, שלא נשאר ספק ברוממות המאמינים בא-ל אחד, ובמימון היהודים, ובשפלות מעמדה של הדת הנוצרית.

כסטיים את דבריו המה האולם ככורת דבורים. הכול ניסו להבין את פשר הופעתו הפתאומית של היהודי האלמוני. כמורכב תהו מניין לו הידיעה העמוקה בדת הנוצרית.

האירוע אירע בספרד, שהייתה באותם ימים מוסלמית. היהודי הופיע בעוד ועוד ויכוחים, והדבר הכה גלים והתפשט במהירות במדינות הנוצריות, עד שהגיע לצרפת.

בצרפת שלט באותם ימים המלך לואי שכונה 'החסוד', על שם אדיקותו בדת הנוצרית. למלך לואי היה כומר קתולי צעיר, ממשפחה גרמנית חשובה, בודו שמו. הכומר הצעיר גדל בחצר המלך וקיבל חינוך כנסייתי, והמלך אהבו מאוד. עם הזמן מינה אותו המלך לכומר של משפחת המלוכה. לפניו היו 'מתוודים' המלך עצמו וכל משפחתו על חטאיהם, כדי לנקות את מצפונם, ומיד היו שבים למעשיהם הנלוזים.

בטבעו היה הכומר בודו אדם רציני ועדין-נפש. הוא חיפש אמת. חיי ההוללות וההפקר בחצר המלוכה היו לו לזרא. בליבו החל לבדו למלך ולכל אנשי הדת שהכיר, אשר צביעותם והתנהגותם המאייסו עליו את האמונה הנוצרית.

עם זה חיפש תשובות לשאלות רבות שטרדו את מנוחתו. במיוחד ביקש לקבל תשובות לשאלות בתנ"ך, אשר בסביבתו הקיימת לא מצא מי שיוכל

לענות עליהן.

יום אחד פנה בודו למלך ולמלכה וביקש את רשותם לנסוע לזמן-מה, כדי להיפגש עם אנשי דת במקומות אחרים, ולברר שאלות קשות שאינן נותנות לו מנוח. בתחילה הביעו המלך והמלכה את מורת-רוחם מהרעיון. כיצד יוכלו

להישאר עת-מה ללא כומר 'מוודה', שרק הוא יודע את כל סודותיהם. לבסוף הסכימו. חיבתם והערצתם אליו הייתה גדולה, והם לא יכלו לסרב לו. הם דאגו אף לציידו במתנות לרוב, והעמידו לרשותו משמר כבוד ומשרתים, כיאה לפקיד ממשלתי נכבד

המבקר בחוץ-לארץ. פניו של בודו היו נשואות לרומא. בדרכו התלבט רבות באיזה תחום למקד את חיפושיו, וגמלה בליבו החלטה להקדיש תשומת-לב להכרת האמונה היהודית. מיד עם הגיעו לרומא פטר את משמר הכבוד שהתלווה אליו ושיחרר את משרתיו. עתה נשאר עמו רק בן-אחיו, שאיתו שוחח בגלוי על לבטיו.

שנה שלמה הקדישו השניים ללימודי היהדות. הם למדו את אורח-החיים היהודי ואת השקפת-עולמם. ואז גמלה בליבם ההחלטה להתגייר. הכומר בודו ויתר על חיי מותרות ופאר בארמון בשביל הזכות לחיות חיי אמונה אמיתיים. עם הגיור נקרא שמו בישראל אליעזר. כעבור זמן נשא אישה יהודייה וניהל חיים יהודיים לכל דבר.

חזונו החיצוני של בודו-אליעזר השתנתה ללא הכר, ועם זה, החיים במדינה נוצרית היו מלווים תמיד פחד, שמא יתיחשף זהותו. לכן קם ועזב את רומא ועבר עם משפחתו לספרד, שהייתה בשליטה מוסלמית בימי מלכותו של הח'ליף עבד-אל-רחמן.

יחסם של המוסלמים ליהודים היה אז טוב בהרבה מיחסם אל הנוצרים, שנחשבו עובדי אלילים. המוסלמים חיפשו דרכים להוכיח את נכונות האמונה בא-ל אחד ואת שקרי הדת הנוצרית. על רקע זה החלו הוויכוחים הפומביים בין מוסלמים לנוצרים.

זמן רב עבר מאז עזב בודו את ארמון המלוכה ונעלם כאילו בלעה אותו האדמה. נפשם של המלך והמלכה יצאה אליו. הם ניסו כמה וכמה דרכים לאתר, אך המאמצים היו לשווא.

יום אחד החלה להתהלך שמועה, כי היהודי שמצליח להביס בספרד את אנשי הכמורה הנוצרית, אינו אלא בודו, הכומר החביב של המלך 'לואי החסוד'...

המלך חש נכלם. זהותו של בודו-אליעזר התפרסמה בכל חצרות המלוכה באירופה. הכול ידעו לספר את סיפור התגליות, וצחקו על חשבון המלך שנותר ללא כומר מודה.

נוסף על העלבון האישי, רתח המלך על העובדה שבודו מנצל את היכרותו העמוקה את הנצרות, כדי לנהל תעמולה נגד הנצרות ומנסה 'להדיח' את המון המאמינים הנוצרים מאמונתם.

המלך לואי החליט לפנות בבקשה מלכותית אל הח'ליף עבד-אל-רחמן בתביעה להסגיר לידיו את הבוגד.

לחצים כבדים הופעלו על הח'ליף, אך השליט המוסלמי התעלם מבקשת ההסגרה, ואף הורה לאבטח את בודו-אליעזר. לבסוף התייאש המלך מהניסיונות לשים את ידו על הגר, ובודו-אליעזר האריך ימים ונפטר בספרד.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

הכוח לגאול

חז"ל אומרים (שמות-רבה פרשה ב,ד), שמשו רבנו, גואלם של ישראל ממצרים, הוא יהיה גם גואלם של ישראל לעתיד – "משה הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון". מאמר זה דורש ביאור, שהרי משה רבנו היה בן לשבט לוי, ואילו המשיח יבוא "מבית דוד", משבט יהודה, ואיך ייתכן שמשו יהיה המשיח?

אלא ברור, שאין הכוונה שמשו רבנו האיש יהיה הגואל מהגלות האחרונה. משמעותם של דברי חז"ל אלה היא, שאותה מהות של משה רבנו, 'גואל ראשון', שבכוחה באה הגאולה ממצרים, מהות זו עצמה תתבטא במשיח-צדקנו, ובכוחה יוכל להביא את הגאולה האמיתית והשלמה ולהיות 'גואל אחרון'.

הוגה בתורה

מהותו העיקרית של משה רבנו היא התורה. היא אף נקראת על שמו – "תורת משה" (מלאכי ג,כב. וראה שבת פט,א). הגאולה של בני-ישראל ממצרים הייתה לצורך קבלת התורה על הר-סיני, והיא ניתנה על-ידי משה רבנו. אם-כן, כל הגאולה ממצרים באה בכוחה של התורה, ולכן שליח הגאולה היה משה רבנו.

אף הגאולה האמיתית והשלמה תבוא בכוחה של התורה ולמען התורה. כאשר הרמב"ם מתאר את סימניו של משיח, המעלה הראשונה שהוא מציין עליו (לאחר קביעת זהותו כמלך "מבית דוד") היא – "הוגה בתורה". שכן כוחו של המלך המשיח להיות גואלם של ישראל נובע מן התורה, שהיא "תורת משה". לא רק הכוח לגאולה בא מן התורה, אלא כל המטרה של הגאולה הקרובה לבוא היא להגיע לגילוי ה"תורה החדשה" שיגלה הקב"ה על-ידי משיח-צדקנו. שוב אנו רואים שהתורה היא הכוח שמביא את הגאולה, וכך "משה" (התורה) הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון".

הדבר יובהר יותר על-פי דבריו של 'בעל הטורים', שהפסוק "עד כי יבא שילה" (בראשית מט), רומז לגאולה על-ידי משיח-צדקנו, שכן 'יבא שילה' בגימטריה 'משיח'. כנגד זה נאמר (זוהר חלק א, כה,ב), 'שילה' בגימטריה 'משה'. ההבדל בין משה למשיח הוא אפוא – 'בא'. כאשר עניינו של משה 'בא' – אז זהו משיח. כלומר, כאשר התורה 'תבוא' ותחדור לתוך העולם – יבוא המשיח (ראה ליקוטי-שיחות כרך יא, עמ' 8).

מלך, רב ונביא

הדמיון בין משה למשיח נמתח לכל אורך הקו. הן משה הן משיח הם בבחינת 'מלך', 'רב' ו'נביא'. שניהם קמים מול מציאות של עולם שמתנגד לגאולה, ובמצעות הכוח האלוקי שבהם – הם מצליחים לשבור את התנגדותו של העולם. אלא שאצל משה זו הייתה שבירה זמנית בלבד, ואחר-כך חזר העולם לסורו, ואילו המשיח ישיג את הבריור השלם של העולם ואת תיקונו המלא.

המהר"ל מפראג (נצח-ישראל פרק ג) מסביר, שמשו רבנו יצר את האחדות השלמה של עם-ישראל, כי הוא היה בבחינת הנפש של העם. כשם שהנפש היא הגורמת לכל איברי הגוף להיות גוף אחד, כך משה רבנו, המלך של עם-ישראל בצאתם ממצרים, פעל את האחדות העמוקה והפנימית ביניהם. וכך יהיה גם בגאולה העתידה – "המלך המשיח שהוא יהיה מאחד ישראל, והוא כמו צורה שעל-ידו נעשה אחד, כמו שהיה משה".

בהמשך לכך מסביר המהר"ל את משמעותה של דמות שנייה שהופיעה בגאולת מצרים ושעתידה להופיע גם בגאולה העתידה – אהרן הכהן (במצרים) ואליהו הנביא (בגאולה העתידה). תפקידם לסלק את המחלוקת ולהביא שלום בין חלקי העם, כדי שיוכלו להגיע לאחדות השלמה על-ידי משה ומשיח. וכך אומרים חז"ל (בסוף עדיות), שמטרת בואו של אליהו הנביא "לעשות שלום בעולם", כהכנה לשלמות האחדות שיביא עמו משיח-צדקנו, יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

מקליט שיעורים ב־2:30 לפנות בוקר

הרב זילבר. מניד השיעור הנשמע ביותר

הוא גדל בטבריה. אביו מילא תפקיד ממלכתי מטעם משרד הבריאות. אימו הייתה גננת. חברים לספסל הלימודים אומרים כי בלט בשקדנותו. הוא יישם את האמרה "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים", וגילה שבכל יום הוא מצליח למצוא זוויות לימוד שעדיין לא עסק בהן. בני משפחתו מספרים כי אביהם נוהג להשתמש בפתגם: "הגאון מוויילנה נקרא ביידיש 'וילנער גאון', אבל אפשר לבטא זאת כך: 'ויל נאָר - גאון'. ובתרגום חופשי: אם רק תרצה, תהיה גם אתה גאון."

להשתמש בזיכרון

"כל אדם ניחן ביכולת לזכור. אין אדם שנולד בלי זיכרון. השאלה היא רק כמה אתה ממלא את ה'דיסק' במוח", הוא נוהג לומר. "אתה יכול למלאו בהבלים ואתה יכול למלאו בלימוד התורה, ואז לגלות שיש עוד הרבה רבדים בתורה שעדיין לא הגעת אליהם."

ואכן, בני משפחתו סיפרו כי הרב זילבר השקיע מאמץ רב בשינון התורה. פעמים רבות היה אפשר לראותו מתהלך בסלון ביתו הלך וחזור, משנן עשרות פעמים את פסוקי התנ"ך ואת כל מסכתות התלמוד.

סיום התורה בכל שנה

סדר יומו קפדני במיוחד. סדר לימודו בנוי כך, שהוא מצליח לסיים בכל שנה את התורה כולה. כלומר:

בבות יהודים בכל העולם הם תלמידיו, אף-על-פי שאת רובם לא ראה מעולם. גם הם לא ראו את הרב, שבעזרתו הם זוכים להבין דף גמרא על בוריו. אם אתם נוהגים להתקשר לקול הדף, ולשמוע שיעור יומי בתלמוד, אתם מכירים את קולו של הרב **מיכל זילבר**, מגיד השיעור הבולט ביותר בעשרים וחמש שנות קיומו של המפעל. בכל מדור ממדורי 'קול הדף' תוכלו ליהנות מקולו, הן בעברית הן ביידיש: שיעורים בתנ"ך, בש"ס ירושלמי ובמשניות ועוד.

הוא מדבר בשטף ומסביר בכישרון שמעטים נתברכו בו. כל שיעור שלו מנוסח ומלוטש היטב. השיעור מתוכנן בקפידה לשישים דקות בדיוק. אין 'ריצה' לקראת הסוף, או הסבר ארוך באמצע. הדף מחולק בראשו למספר הדקות העומדות לרשותו, והוא מסביר בהירות, משלב את פירושי רש"י והמפרשים האחרים, כדי שהסוגיה תהיה ברורה ובהירה.

ברצונך תהיה גאון

חבר הכנסת לשעבר, הרב מנחם פרוש, הנמנה עם מאזיניו-מעריציו, אומר: "התכונה ששבתה את ליבי היא היותו שווה לכל נפש. מדובר בגאון בקנה-מידה נדיר. הוא שולט בכל חלקי התורה ממש. אבל הוא ניחן ביכולת מיוחדת, שגם למדן ותיק וגם בעל-בית יוכלו להאזין לאותו שיעור ולהינות. הוא מצליח לשמור על מתח לכל אורך השיעור, דבר שמסב הנאה רבה לשומעי שיעוריו."

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

קדושת שביעית בפירות

שאלה: באילו פירות כבר יש 'קדושת שביעית', והאם גם השנה התאריך הקובע הוא ט"ו בשבט?

תשובה: יש שני הבדלים עקרוניים בין ירקות ופירות: (א) בירקות נקבעת השנה לפי מועד הקטיף, ואילו בפירות לפי "הבאת שליש" (מההבשלה, ולדעות אחרות מהגודל הסופי). (ב) ראש השנה לשנות המעשר בירקות הוא א' בתשרי, ואילו בפירות העץ הוא ט"ו בשבט. לעניין מעשרות בפירות העץ, אנו מבדילים בין יכול שנה אחת לחברתה (שעל יבול כל שנה מפרישים בנפרד, וכמרכיב יש לכל שנה המעשר שלה - מעשר שני או מעשר-עני) לפי התאריך הקובע - אם הגיעו ל"הבאת שליש" לפני ט"ו בשבט או אחריו. פירות שמיטה שהופקרו פטורים ממעשר.

אולם לעניין שמיטה מקובל הלכה למעשה לקבוע גם בפירות העץ לפי ראש-השנה ולא לפי ט"ו בשבט, ולכן

תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, רמב"ם, מדרשים, זוהר, תיקוני זוהר, משניות, תנ"ך, תניא ועוד ספרי חסידות. מקצת הספרים הוא מסיים בתאריכים מסוימים, ואת האחרים - בערב שמחת-תורה.

הרב זילבר סיפר פעם אחת, כי את ההקלטות על כל הש"ס הקליט בשעה 2:30 לפנות בוקר, כדי להבטיח שלא יהיו רעשי רקע. ההקלטה הייתה נמשכת עד עלות השחר. מפתיע לשמוע מהרב **פתחיה ליצמן**, מנהל 'קול הדף', כי הוא מוסיף להגיע למשרדים ולמסור בידי את הקלטות שהקליט. האומנם אי-אפשר להעבירן על-ידי שליח? הרב ליצמן פוטר את ידיו ואומר: "מה לעשות? הוא מתעקש..."

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

347-414-3376

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח
מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

מבצע מיוחד

טליתות חב"ד במחירים מוזלים
טלית גדול משי: מידה 80 רק \$76 * מידה 70 רק \$70
טלית קטן: מידה 24 - רק \$19
ניתן להשיג את כל המידות
משלוח עד הבית
להזמנות בטלפון 1-347-414-3376 מנחם